

at de nye Forslag først skulle fremsættes i et Udvalg? Er det Meningen, at de skulle forbeholdes et Udvalg, at ingen her i Tinget skal kende dem, før de ere dukkede op i et Udvalg? Er det Meningen, at den uddebatterede Sag pludselig skal leve op igen til et hemmeligt Liv, som Folketingets almindelige Medlemmer ikke have Anledning til at følge? Eller agter den højtærede Konseilspræsident slet intet at foreslaa? Vil han vente og se, om der skulde dale nogle andre forberedte Stillinger eller andre Linier ned fra Himlen, som kunne redde ham ud af den Situation, hvori han befinder sig? Han gav ligesom en Antydning deraf i de Ord, hvormed han omtalte Linien Køge—Roskilde eller Mosede—Roskilde, idet han, henvendt til det ærede Medlem fra Randers Landkreds (Bjerre), sagde, at han var villig til at give ham alle mulige Oplysninger, men han havde intet Forslag at forelægge som Regeringens Forslag om denne Linie. Den højtærede Konseilspræsident sagde ved Fremlæggelsen af Forslaget, at han vel vilde fremsætte Ændringer dertil. Den Gang, da denne Udtalelse faldt, fik jeg for mit Vedkommende det Indtryk af Ordene, at han direkte bebudede Ændringer af væsentlig teknisk Natur, mindre Ændringer i det Forslag, som han havde forelagt, teknisk militære, faglige Ændringer. Den Gang havde man jo endnu det Indtryk, at Forelæggelsen af de fremskudte forberedte Stillinger igen maatte betyde, at Regeringen i alt Fald vilde fingere en Tro paa, at de kunde gennemføres, vilde opretholde en officiel Tro paa, at disse Stillinger kunde vedtages her og eventuelt vilde føre dem frem gennem alle Stadier, som Parolen jo den Gang lød. Men nu synes det nødvendigt at forespørge direkte, om de af Konseilspræsidenten ved Fremlæggelsen bebudede Ændringer ere mere omfattende, om de ogsaa ere af politisk Natur, og om de navnlig ogsaa skjule selve den nye reddende Linie, som skal bringe Ministeriet over Fald?

Men dernæst forekommer det mig, at Ministeriet gennem sin Konseilspræsident skylder Folketinget Oplysning om, hvorpaa det bygger sin Forvisning om eller Tro til, at Forhandlingerne her overhovedet ikke blive ørkesløse. Det Erstatningsforslag,

som maa fremkomme, maa jo, navnlig efter hvad det i Gaar lykkedes at fremkalde Udtalelser fra Konseilspræsidenten om, være af ganske bestemt Natur. Erstatningsforslaget maa indeholde enten nye faste Støttepunkter eller den gamle Landbefæstnings Opretholdelse. Dette Princip maa forefindes, efter at Konseilspræsidenten har erklæret, at han opretholder sine forskellige Udtalelser i Fjor, saaledes forstaaet, at de ikke gælde selve den Linie, han forelagde, men Princippet i Linien. Det er det, som han i Dementiet betegnede som „de faste Støttepunkter for Forsvaret af Københavns Landfront“. Men hvorledes kan nu den højtærede Konseilspræsident tro, at dette Princip, paa hvilken Maade det end udformes, som Erstatning for de af Guder og Mennesker forladte Linier kan gennemføres? Det ærede Medlem fra Ringkøbing har jo meget rigtigt udtalt, at 200,000 Vælgere have stemt derimod; det er ganske givet, at der her i Folketinget højst findes et Par og fyrretyve Medlemmer, som ville stemme for dem. Men selve Princippet i disse Forslag er jo paa samme Maade dømt: Forsvarskommissionens Flertal har udtalt sig for Nedlæggelsen af Københavns Landbefæstning, det er kun et enkelt Medlem af det høje Landsting, der har tænkt sig den Udvej at bevare den, men han fjernede sig jo derved ganske fra Aanden i det Forslag, som var foreslaaet af Forsvarskommissionens Flertal, og som just indeholdt dette, at Landbefæstningens Nedlæggelse var Betingelsen for de nye Bevillinger. Endvidere er jo Forholdet det, at den højtærede fungerende Landbrugsminister har erklæret, at han for sit Vedkommende ikke vilde være indtraadt i dette Ministerium, hvis han havde kunnet ane, at den højtærede Konseilspræsident vilde forelægge et Forslag, hvori Princippet: Københavns Landbefæstning fandtes paa den ene eller den anden Maade, og senere er han jo udtraadt af Ministeriet, fordi dette Princip fastholdtes af den højtærede Konseilspræsident. Og naar den højtærede Landbrugsminister fremdeles befinder sig i den ejendommelige Situation i Ministeriet, som han gør, gør han det udelukkende, fordi den højtærede Konseilspræsident gennem kongelige Opfordringer klamrer sig til den højtærede Landbrugs-